

Довгожданий дощ

Лідія Компанієць

Періщить дощ, як із відра,
Пливуть по небу хмари сиві.

Давно дощу піти пора —
Його заждалися посіви!

Кричу я:

— Зливо, йди в степи!

Тобі ми дуже, дуже раді! —

А брат:

— Гарненько покропи

Жита у татовій бригаді! —

А я:

— Помчи на баштани!

Шуми, дзвени безперестанку! —

А брат:

— З баштану заверни

На буряки — до мами в ланку! —

А я:

— Не гайся покропить

Квасолю й моркву на городі! —

А баба нам:

— Ой, не кричіть,

Бо дощ злякаєте,

та й годі!